

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3259/2015. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az indítványozó műanyag termékek gyártásával foglalkozó gazdasági társaság, amely egy másik céggel 2009-ben írásbeli szerződést kötött ügynöki tevékenység folytatására. Az ügynöki tevékenység keretein belül elvégzett tevékenységről a felek teljesítési igazolásokat állítottak ki. Az indítványozó az ügynöki jutalékról kiállított számlákat fogadott be 4 3491 800 Ft értékben, amelyet költségei között szerepeltetett, az általános forgalmi adót levonásba helyezte.
- [4] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Megyei Adóigazgatósága (mint elsőfokú adóhatóság) valamennyi adónemre kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett az indítványozónál, és a 2009. adóévről vonatkozóan áfa, társasági adó és társasvállalkozások külön adója adónemekben összesen 37 125 000 Ft adókülönböt állapított meg. Az elsőfokú adóhatóság összesen öt témakörben tett megállapítást az indítványozó terhére. Ezekben belül az üzletszerzési jutalékról befogadott számlák kapcsán rögzítette, hogy a felek között a számla szerinti gazdasági esemény nem történt meg, a kiállított számlák fiktívek.

- [5] A jegyzőkönyvbe foglalt többi megállapítás közül az egyiket – az indítványozó észrevétele nyomán – már az elsőfokú adóhatóság határozatában sem találta fenntarthatónak, további másik két megállapítást pedig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága mint másodfokú hatóság nem talált fenntarthatónak, egy megállapítás kapcsán pedig a másodfokú adóhatóság új eljárásra utasította az elsőfokú adóhatóságot. Az új eljárásban feltárt körülmények mérlegelése alapján az elsőfokú adóhatóság korábbi megállapításait törölte, és ezen pont vonatkozásában adókülönbözetet nem állapított meg.
- [6] A műanyag granulátum beszerzés kapcsán felmerült általános forgalmi adó levonhatóságának megtagadására irányuló megállapítást – az indítványozónak az új eljárás megállapításait realizáló elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésére – a másodfokú adóhatóság ugyancsak törölte.
- [7] Az elsőfokú adóhatóság jegyzőkönyvében tett öt megállapítás közül tehát a megismételt eljárást lezáró másodfokú határozatban csupán az üzletszerzési jutalékról befogadott számlák vonatkozásában tett megállapítás fenntartására került sor. Ezt a megállapítást a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a K.27.260/2013/10. számú ítéletében nem tekintette fenntarthatónak. Az ítélet szerint az adóhatósági eljárás során nem merült fel olyan egyértelmű bizonyíték, amely a gazdasági esemény megtörténtének hiányát kétséget kizáróan alátámasztotta volna, az indítványozó tehát sikerrel bizonyította a számlák szerinti gazdasági esemény megtörténtét, ezért a bíróság a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóságának határozatát hatályon kívül helyezte és az adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A jogerős ítélet ellen a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek eredményeként a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítéletében arra a következtetésre jutott, hogy a számlákban szereplő gazdasági események a számla kibocsátója és az indítványozó között nem jöttek létre, ezért a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.260/2013/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az indítványozó felperesi keresetét elutasította.
- [8] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy a „Kúria, jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében, a benyújtott bizonyítékok ismételt egybevetésével az I. fokú bírósággal ellentétes álláspontra helyezkedett, annak alátámasztása nélkül, hogy az I. fokú bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, vagy a logika szabályaival ellentétesen mérlegelte volna.” Állítása szerint azáltal, hogy a Kúria a bizonyítékok ismételt mérlegelését végezte el azon az alapon, hogy nem

találta az egyes bizonyítékokat kellően súlyozottnak, megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 275. §-a szerinti felülmérlegelés tilalmát, és ezen keresztül pedig az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának a biztonság, a rend és az igazságosság kiteljesítését célul tűző, valamint a visszaélés és részrehajlás nélküli ügyintézésről szóló előírásait, az Alaptörvény R) és T) cikkét, valamint a XV., XXIV., XXVIII., 26. és 28. cikkeit, illetve az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét.

- [9] 2. Az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [10] 2.1. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az alkotmányjogi panasz az Abtv.-ben meghatározott befogadhatósági formai feltételeknek megfelelt. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani. A Kúria Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítéletét 2015. május 5-én kézbesítették, az indítványozó jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt 2015. július 2-án adta postára, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésének megfelelően határidőben beérkezettnek tekinthető. Az alkotmányjogi panasz megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, tartalmazza a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint a kifejezett kérelmet a bírósági ítélet megsemmisítésére.
- [12] Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó

szerint a sérelmezett ítélet ellentétes – többek között – az Alaptörvény R) és T) cikkeivel, valamint az Alaptörvény 26. és 28. cikkeivel. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény itt felsorolt rendelkezései nem biztosítanak az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre közvetlenül nem lehet alkotmányjogi panaszt alapítani. {Lásd erről például: 3007/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [11]; 3054/2015. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [14]}

- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a támadott bírósági ítéletnek az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkébe ütközését is állította. Az Abtv. 32. § (2) bekezdése egyértelműen meghatározza azt a személyi kört, mely nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát kezdeményezheti, az indítványozó azonban nem rendelkezik erre vonatkozóan indítványozói jogosultsággal. {Lásd ehhez hasonlóan: 3040/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [26]}
- [14] 2.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság vizsgálata során azt állapította meg, hogy a panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában előírt követelménynek.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, illetve az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata tartozik hatáskörébe. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a bírósági szervezeten belül jogorvoslással már nem támadható bírói döntések által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének.
- [16] Az indítvány az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel összefüggésben semmilyen alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, alkotmányjogi-
lag értékelhető indokolást nem ad elő. Az indítványozó valódi célja, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria által eldöntött kérdéseket vizsgálja felül és a Kúria álláspontjától eltérően értékelje.
- [17] Az indítványozó valójában a bizonyítékok bíróság általi értékelését kifogásolja, így e körben a panasz a bizonyítékok újraértékelésére és a tényállás megváltoztatására irányul, a helyes történeti tényállás megállapítása (és a bizonyítási eszközök újraértékelése) azonban nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, arra kizárólag a rendes bíróságoknak, élükön a Kúriával, van hatásköre.

- [18] Az indítványozó valódi célja a Kúria ítéletének, valamint az azt megelőző eljárásnak nem alkotmányossági, hanem törvényességi szempontú felülvizsgálata. Az indítványozó arra törekszik, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria által véglegesen eldöntött ténykérdés tekintetében ismételt vizsgálatot tegyen lehetővé. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt milyen szempontok alapján és miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel. Az indítványozó sem a Kúria eljárásával, sem az ítélet érdemével kapcsolatosan nem állított olyan alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [19] Az Alkotmánybíróság felhívja arra is a figyelmet, hogy „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban [...] a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, ABH 2012, 1808, 1811., Indokolás [13]}. Ahogy egy korábbi döntésében az Alkotmánybíróság rámutatott „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [20] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó sem a Kúria eljárásával, sem az ügyében hozott ítélet érdemével összefüggésben nem állított olyan alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség mérülne fel, és ezáltal az érdemi alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgálhatna, így az alkotmányjogi panasz ebben a tekintetben sem felel meg az Abtv. 29. §-ában rögzített feltételeknek. Ezért a Kúria Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló

alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. december 14.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2211/2015.

